

عنوان مقاله:

بررسی مولفه های معماری زمینه گرا در اقامتگاه های بوم گردی بافت کهن بوشهر

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی عمران ، معماری و شهرسازی معاصر (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مژده ساچمه چی - دانشجوی ارشد معماری، گرایش معماری، دانشگاه پیام نور واحد بین المللی عسلویه

مهدی اخترکاوآن - عضو هیات علمی گروه معماری دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

بافت کهن شهر بوشهر دارای پیشینه تاریخی و معماری می باشد که با شناخت آن می توان این معماری را بار دیگر احیا کرد و با حفظ هویت گذشته دوباره به کار گرفت. توجه به بوم گردی در سال های اخیر و افزایش اقامتگاه ها جهت تامین نیازهای اقامتی و اسکان بومگردان باعث شد که به بررسی و شناخت مولفه های معماری زمینه گرای این منطقه پرداخته شود. در این مقاله از روش کیفی و نمونه موردی با استفاده از شیوه کتابخانه ای به توصیف مبانی و مفاهیم پرداخته شده است و سپس تاریخچه و موقعیت جغرافیایی شهر و عوامل زمینه گرای آن اشاره شده است و با استفاده از روش میدانی، مصاحبه و مشاهده مستقیم نمونه های موردی بررسی و تجزیه و تحلیل شده اند. هدف از این پژوهش شناخت عناصر و مولفه های معماری بومی و دلایل وجود و نحوه ی به کارگیری این عناصر می باشد و تاثیر در ایجاد اقامتگاه های منحصر به فرد بوم گردی که به تحلیل آنها خواهیم پرداخت، برای دست یافتن به این امر دو نمونه اقامتگاه بوم گردیدر بوشهر انتخاب شده که از آثار به جا مانده از دوره ی قاجار می باشد که در آن اصول معماری بومی بوشهر به خوبی نمایان است. با شناخت این عناصر می توان به باز زنده سازی و احیای اصول و معیارهای این معماری دست یافت. یافته های این پژوهش شامل ابعاد اقلیمی، تاریخی، فرهنگی و کالبدی این بناها و تحلیل پلان ها، نماها و موقعیت قرار گیری ساختمان و ... با توجه به این ابعاد می باشد.

کلمات کلیدی:

زمینه گرایی، معماری زمینه گرا، اقامتگاه بوم گردی، بافت تاریخی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1002495>

